ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 22. decembra 2010 *

Vo veci C-215/09,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím markkinaoikeus (Fínsko) z 12. júna 2009 a doručený Súdnemu dvoru 15. júna 2009, ktorý súvisí s konaním:

Mehiläinen Oy,

Terveystalo Healthcare Oy, predtým Suomen Terveystalo Oyj,

proti

Oulun kaupunki,

* Jazyk konania: fínčina.

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia E. Juhász (spravodajca), G. Arestis, J. Malenovský a T. von Danwitz,

generálny advokát: J. Mazák,
tajomník: N. Nančev, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. júna 2010,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Mehiläinen Oy a Terveystalo Healthcare Oy (predtým Suomen Terveystalo Oyj), v zastúpení: A. Laine a A. Kuusniemi-Laine, asianajaja,

— Oulun kaupunki, v zastúpení: S. Rasinkangas a I. Korpinen, asianajaja,

— fínska vláda, v zastúpení: A. Guimaraes-Purokoski a M. Pere, splnomocnené zástupkyne,

— česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, splnomocnený zástupca,

— Európska komisia, v zastúpení: E. Paasivirta, C. Zadra a D. Kukovec, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu ustanovení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132), relevantných so zreteľom na okolnosti v spore vo veci samej.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Mehiläinen Oy a Terveystalo Healthcare Oy, predtým Suomen Terveystalo Oyj, akciovými spoločnosťami založenými podľa fínskeho práva, na jednej strane a Oulun kaupunki (mesto Oulu) na druhej strane vo

veci právnej kvalifikácie dohody uzavretej medzi Oulun kaupunki a ODL Terveys Oy, súkromnou spoločnosťou nezávislou od tohto mesta (ďalej len „súkromný partner"), a týkajúcej sa založenia spoločného podniku ODL Oulun Työterveys Oy (ďalej len „spoločný podnik") so zreteľom na pravidlá Únie v oblasti verejného obstarávania.

Právny rámec

Právna úprava Únie

3 V súlade s definíciami uvedenými v článku 1 ods. 2 smernice 2004/18:

„a) ‚Verejné zákazky' sú zmluvy s peňažným plnením, uzavreté písomne medzi jedným alebo viacerými hospodárskymi subjektmi a jedným alebo viacerými verejnými obstarávateľmi, ktorých predmetom je vykonanie prác, dodávka výrobkov alebo poskytnutie služieb v zmysle tejto smernice.

…

d) ‚Verejné zákazky na služby' sú iné verejné zákazky ako verejné zákazky na práce alebo na dodávku tovaru, ktorých predmetom je poskytnutie služieb uvedených v prílohe II.

…"

4 Článok 2 tejto smernice nazvaný „Zásady zadávania zákaziek" stanovuje:

„Verejní obstarávatelia zaobchádzajú s hospodárskymi subjektmi rovnako a nediskriminačne a konajú transparentne."

5 Podľa článku 7 tej istej smernice nazvaného „Prahové hodnoty pre verejné zákazky", upraveného nariadením Komisie (ES) č. 1422/2007 zo 4. decembra 2007, ktorým sa menia a dopĺňajú smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES a 2004/18/ES, pokiaľ ide o ich prahové hodnoty uplatňované pri postupoch zadávania zákaziek (Ú. v. EÚ L 317, s. 34), sa smernica 2004/18 vzťahuje na verejné zákazky služieb verejných obstarávateľov iných než hlavné vládne orgány, ktorých odhadovaná hodnota bez dane z pridanej hodnoty (DPH) sa rovná alebo je vyššia ako 206 000 eur.

6 V súlade s prílohou II B smernice 2004/18 patria zdravotnícke služby do kategórie 25 tejto prílohy s názvom „Zdravotnícke a sociálne služby".

7 Podľa článku 21 tejto smernice:

„Na zákazky, ktorých predmetom sú služby uvedené v prílohe II B, sa vzťahujú len článok 23 a článok 35 ods. 4“.

8 Článok 23 smernice 2004/18, ktorý je súčasťou kapitoly IV nazvanej „Osobitné ustanovenia o špecifikáciách a zadávacích podkladoch“, sa týka technických špecifikácií uvedených v zadávacích podkladoch a článok 35 ods. 4 tej istej smernice, ktorý je súčasťou kapitoly VI nazvanej „Ustanovenia o uverejňovaní oznámení a o transparentnosti“, odkazuje na oznamovaciu povinnosť verejnoprávnych obstarávateľov v súvislosti s výsledkami verejného obstarávania.

Vnútroštátna právna úprava

9 Fínsky zákon 1383/2001 o ochrane zdravia pri práci (Työterveyshuoltolaki) ukladá štátnym a súkromným zamestnávateľom povinnosť dbať o ochranu zdravia zamestnancov pri práci.

10 Podľa § 3 bodu 1 tohto zákona je ochrana zdravia pri práci činnosť, za ktorú zodpovedá zamestnávateľ a v rámci ktorej odborníci a špecialisti v oblasti zdravia pri práci zabezpečujú predchádzanie chorobám a úrazom z povolania, dbajú o to, aby pracovisko neohrozovalo zdravie a bezpečnosť zamestnancov, zlepšujú zodpovedajúce pracovné

prostredie, zabezpečujú riadne fungovanie pracovného kolektívu a dbajú o zdravie a práceschopnosť zamestnancov.

11 V súlade s § 4 prvého pododseku uvedeného zákona musí zamestnávateľ na vlastné náklady zabezpečiť ochranu zdravia pri práci, aby sa zabránilo a bojovalo proti ohrozeniu a poškodzovaniu zdravia v dôsledku práce a pracovných podmienok a aby bola chránená a zaručená práceschopnosť a zdravie zamestnancov.

12 Podľa § 7 zákona 1383/2001 zamestnávateľ môže zabezpečiť poskytovanie služieb ochrany zdravia pri práci v zmysle tohto zákona v rámci „zdravotného strediska" v zmysle zákona 66/1972 o verejnom zdraví (kansanterveyslaki) tak, že zabezpečí sám alebo spoločne s inými zamestnávateľmi služby, ktoré potrebuje, alebo predmetné služby zabezpečí prostredníctvom inej osoby alebo subjektu oprávneného na tieto účely.

13 V súlade s § 87a ods. 1 fínskeho zákona 365/1995 o obciach (Kuntalaki), zmeneného a doplneného zákonom 519/2007, ktorý nadobudol účinnosť 15. mája 2007, môže obec alebo združenie obcí založiť komunálny podnik na účel vykonávania hospodárskej činnosti alebo na plnenie úloh v súlade so zásadami súkromného hospodárstva. Komunálne podniky nemajú právnu subjektivitu a ich činnosti upravujú právne predpisy týkajúce sa činnosti obce.

14 Smernica 2004/18 bola do fínskeho práva prebratá zákonom 348/2007 o verejnom obstarávaní (Hankintalaki), ktorého § 5 ods. 1 zahŕňa definíciu pojmu „verejná zákazka", ktorý zodpovedá pojmu uvedenému v článku 1 ods. 2 písm. a) tejto smernice.

15 V súlade s prípravnými prácami, ktoré viedli k prijatiu zákona o verejnom obstarávaní (vládny návrh 50/2006 vp), je verejná zákazka vo všeobecnosti súkromnoprávnou zmluvou medzi dvoma rôznymi právnymi subjektmi. Preto sa vnútroorganizačné zmluvy určitého orgánu vo všeobecnosti nepovažujú za verejné zákazky. Zmluva sa nepovažuje za verejnú zákazku, pokiaľ je jej hlavný predmet iný než zadanie verejnej zákazky. Osobitne je potrebné okrem iného preskúmať, či transakcia alebo súhrn zmlúv tvoria celok, od ktorého verejnú zákazku nemožno oddeliť.

16 Podľa § 10 sa tento zákon nevzťahuje na zákazky, ktoré verejný obstarávateľ zadá organizácii, ktorá je od neho z formálneho hľadiska oddelená a má vo vzťahu k nemu vlastnú rozhodovaciu právomoc, nad ktorou však obstarávateľ sám alebo spoločne s inými verejnými obstarávateľmi vykonáva kontrolu, tak ako je to pri kontrole jeho vlastných služobných úradov, keďže podstatná časť činnosti tejto samostatnej organizácie je zameraná na týchto verejných obstarávateľov. Toto ustanovenie je prispôsobením vnútroštátnej právnej úpravy v zmysle judikatúry Súdneho dvora (rozsudok z 18. novembra 1999, Teckal, C-107/98, Zb. s. I-8121, bod 50).

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

17 Mestská rada Oulun kaupunki 21. apríla 2008 rozhodla, že spoločne so súkromnými partnermi založí spoločný podnik, ktorý bude upravovať zákon 624/2006 o akciových spoločnostiach a ktorý svoju činnosť začne 1. júna 2008. Obaja partneri budú mať rovnakú účasť na základnom imaní spoločného podniku a jeho riadenie bude spoločné.

18 Činnosť podniku spočívala v poskytovaní služieb v oblasti zdravia a vhodných pracovných podmienok a záujmom oboch partnerov bolo ponúkať túto činnosť v rastúcej miere najmä súkromným zákazníkom. Zaviazali sa však, že počas prechodného

štvorročného obdobia (ďalej len „prechodné obdobie“) budú využívať zdravotnícke služby spoločného podniku, ktoré ako zamestnávatelia musia v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou poskytovať svojim zamestnancom.

19 Podľa Oulun kaupunki mal predpokladaný obrat spoločného podniku počas prechodného obdobia dosiahnuť 90 miliónov eur, z čoho 18 miliónov prestavuje cenu za služby, ktoré malo toto mesto poskytnúť svojim zamestnancom.

20 Obaja partneri mali na spoločný podnik previesť vo forme vecného vkladu svoje jednotlivé zložky poverené poskytovaním zdravotníckych služieb na pracovisku ich zamestnancom v súlade s platnou vnútroštátnou právnou úpravou. Oulun kaupunki tak na spoločný podnik previedlo komunálny podnik Oulun Työterveys (ďalej len „komunálny podnik“), ktorý je v rámci jeho organizácie poverený poskytovaním zdravotníckych služieb na pracovisku, ktorých hodnota sa pohybuje medzi 2,5 až 3,4 milióna eur, zatiaľ čo súkromný partner previedol svoju zodpovedajúcu zložku v odhadovanej hodnote 2,2 až 3 milióny eur.

21 Podľa Oulun kaupunki predstavuje poskytovanie služieb v oblasti zdravia pri práci zamestnancom tohto mesta približne 38 % obratu komunálneho podniku. Zvyšok obratu predstavuje zisk z poskytovania služieb súkromným zákazníkom.

22 V zápisnici zo schôdze mestskej rady Oulun kaupunki, ktorej výsledkom bolo prijatie rozhodnutia z 21. apríla 2008, sa uvádza:

„Zmluvné strany sa ďalej dohodli na tom, že počas štvorročného prechodného obdobia budú využívať služby [spoločného podniku] v oblasti zdravia a vhodných pracovných

podmienok. Oulun kaupunki bude využívať rovnaký objem služieb v oblasti zdravia a vhodných pracovných podmienok ako od komunálneho podniku… [Zákon o verejnom obstarávaní] stanovuje, že Oulun kaupunki vyhlási v tomto prípade verejné obstarávanie na poskytovanie zdravotníckych služieb na pracovisku, len čo budú prevedené na [spoločný podnik]. Nasledujúce dôvody však odôvodňujú, že Oulun kaupunki zostane počas prechodného obdobia zákazníkom [spoločného podniku]:

— zaručí sa tak situácia prevedených zamestnancov obce,

— súčasná zmluva Oulun kaupunki bude výhodná a konkurenčná,

— [spoločný podnik] zaháji svoju činnosť za výhodných podmienok.“

23 V súlade s touto zápisnicou Oulun kaupunki podpísalo 24. apríla 2008 so súkromným partnerom dohodu, podľa ktorej sa zaviazalo, že v budúcnosti počas prechodného obdobia poverí spoločný podnik poskytovaním služieb v oblasti zdravia a vhodných pracovných podmienok v prospech zamestnancov obce. Po uplynutí tohto prechodného obdobia malo Oulun kaupunki podľa svojich tvrdení v úmysle zadeliť predmetné služby v rámci verejného obstarávania služieb.

24 Z uvedenej zápisnice teda vyplýva, že Oulun kaupunki ako verejný obstarávateľ nevyhlásilo v prechodnom období verejné obstarávanie na poskytovanie služieb v oblasti zdravia a vhodných pracovných podmienok, ktoré v súlade s vnútroštátnou právnou

úpravou mali využívať jeho zamestnanci. Je takisto nesporné, že výber súkromného partnera nebol uskutočnený po vyhlásení súťaže.

25 Vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje vo veci po tom, ako sa naň obrátili súťažiace podniky, ktoré mali záujem na poskytovaní služieb v oblasti zdravia a vhodných pracovných podmienok určených zamestnancom Oulun kaupunki, tomuto mestu pod hrozbou pokuty vo výške 200 000 eur dočasne zakázal akýmkoľvek spôsobom uplatniť rozhodnutie mestskej rady z 21. apríla 2008 v rozsahu, v akom Oulun kaupunki podľa tohto rozhodnutia využíva služby spoločného podniku v oblasti zdravia a vhodných pracovných podmienok poskytované jeho zamestnancom. Čakajúc na konečné rozhodnutie súdu, ktorý vo veci rozhoduje, Oulun kaupunki 26. augusta 2008 rozhodol previesť na spoločný podnik činnosti komunálneho podniku, pričom však z tohto prevodu vylúčil zdravotnícke služby na pracovisku, ktoré sa poskytujú jeho zamestnancom.

26 Vzhľadom na tvrdenia účastníkov konania vo veci samej, ktoré si odporujú, pokiaľ ide o povahu sporného prevodu so zreteľom na právo Únie v oblasti verejného obstarávania, markkinaoikeus rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je z hľadiska celkového posúdenia zmluvná úprava, v rámci ktorej komunálny verejný obstarávateľ uzatvorí so súkromným podnikom, ktorý má právnu formu obchodnej spoločnosti a je od neho nezávislý, zmluvu o založení nového podniku vo forme akciovej spoločnosti, na ktorej majú obaja rovnakú účasť na základnom imaní a spoločnú rozhodovaciu právomoc a v rámci ktorej sa komunálny verejný obstarávateľ pri založení podniku zaviaže využívať služby v oblasti zdravia a vhodných pracovných podmienok pre svojich zamestnancov, úpravou, ktorá požaduje vyhlásenie verejného obstarávania, lebo táto zmluvná úprava ako celok je zadaním zákazky na služby v zmysle smernice… 2004/18…, alebo ide o založenie spoločného podniku a prevod obchodnej činnosti komunálneho podniku, na ktorý sa uvedená smernica a z nej vyplývajúce povinnosti o vyhlásení verejného obstarávania neuplatnia?

2. Okrem toho, je v predmetnej veci relevantné, že:

a) Oulun kaupunki sa ako komunálny verejný obstarávateľ zaviazalo počas prechodného štvorročného obdobia využívať vyššie uvedené služby za odplatu a že po uplynutí obdobia v zmysle svojho rozhodnutia opätovne plánuje vyhlásiť verejné obstarávanie na zdravotnícke služby na pracovisku, ktoré potrebuje?

b) pred spornou úpravou obrat komunálneho podniku, ktorý bol začlenený do organizačnej štruktúry Oulun kaupunki, sa z väčšej časti dosahoval vďaka iným plneniam než poskytovaním zdravotníckych služieb na pracovisku zamestnancom mesta?

c) nový podnik je založený takým spôsobom, že obchodná činnosť komunálneho podniku spočívajúca v zdravotníckych službách na pracovisku poskytovaných jednak zamestnancom mesta a jednak súkromným zákazníkom sa má previesť ako vecný vklad?“

O prejudiciálnych otázkach

27 Týmito dvoma prejudiciálnymi otázkami, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má smernica 2004/18 vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na dohodu, v ktorej verejný obstarávateľ uzavrie so súkromnou, od neho nezávislou zložkou zmluvu s cieľom založiť spoločný podnik vo forme akciovej spoločnosti, v rámci ktorej sa verejný obstarávateľ zaväzuje využívať služby

v oblasti zdravia a vhodných pracovných podmienok, ktoré musí poskytnúť svojim zamestnancom.

28 Zo znenia týchto otázok a z ich kontextu vyplýva, že otázky sa týkajú osobitnejšie poskytovania služieb spoločným podnikom v oblasti zdravia pri práci a vhodných zdravotných podmienok v prospech Oulun kaupunki, ktoré sú určené zamestnancom tohto mesta, pričom toto poskytovanie zodpovedá záväzku uvedeného mesta využívať počas štvorročného prechodného obdobia uvedené služby tohto spoločného podniku, ktoré mu predtým poskytoval s ním organizačne prepojený komunálny podnik.

29 V prvom rade treba zdôrazniť, že vo veci samej je nesporné, že Oulun kaupunki má postavenie verejného obstarávateľa v zmysle článku 1 ods. 9 smernice 2004/18 a že predmetné služby spadajú pod pojem „zdravotnícke… služby" v zmysle kategórie 25 prílohy II B uvedenej smernice. Záväzok Oulun kaupunki využívať predmetné služby v prospech svojich zamestnancov predpokladá existenciu zmluvy za odplatu medzi uvedeným mestom a týmto podnikom. Z údajov predložených vnútroštátnym súdom okrem toho vyplýva, že odhadovaná hodnota tejto zmluvy vo výške 18 miliónov eur prekračuje relevantné prahové hodnoty smernice 2004/18.

30 Treba takisto pripomenúť, že smernica 2004/18 nerozlišuje medzi zadaním verejných zákaziek verejným obstarávateľom na vykonávanie jeho úlohy spočívajúcej v plnení potrieb verejného záujmu a zadaním takých zákaziek, ktoré sa na vykonávanie danej úlohy nevzťahujú, akou je v prejednávanej veci potreba plniť si povinnosť, ktorá mu je uložená ako zamestnávateľovi vo vzťahu k jeho zamestnancom (pozri najmä rozsudok z 15. júla 2010, Komisia/Nemecko, C-271/08, Zb. s. I-7091, bod 73 a citovanú judikatúru).

31 Na základe týchto spresnení je potrebné pripomenúť, že orgán verejnej moci si môže plniť zverené úlohy vo verejnom záujme vlastnými prostriedkami, bez toho, aby bol nútený obrátiť sa na vonkajšie subjekty, ktoré nepatria do jeho organizačnej štruktúry, a úlohy si môže plniť v spolupráci s inými orgánmi verejnej moci (rozsudok z 9. júna 2009, Komisia/Nemecko, C-480/06, Zb. s. I-4747, bod 45). Rovnako, ako bolo uvedené v bode 1 oznámenia Komisie o výklade týkajúcom sa uplatňovania práva Spoločenstva v oblasti verejného obstarávania a koncesií inštitucionalizovaným verejno-súkromným partnerstvám (IVSP) (Ú. v. EÚ C 91, 2008, s. 4), takýto štátny orgán môže vykonávať hospodársku činnosť sám alebo ju môžu zveriť tretím osobám, napríklad subjektom so zmiešaným kapitálom, ktoré vzniknú v rámci verejno-súkromného partnerstva.

32 Okrem toho právo Únie v oblasti verejného obstarávania sa istotne neuplatní vtedy, ak je kontrola vykonávaná verejným obstarávateľom nad subjektom, ktorému bola zákazka zadaná, obdobná tej, ktorú uvedený obstarávateľ vykonáva nad vlastnými služobnými úradmi, a pokiaľ uvedený subjekt uskutočňuje podstatnú časť svojej činnosti spolu s obstarávateľom, ktorému patrí (pozri rozsudok Teckal, už citovaný, bod 50). Navyše účasť súkromného podniku, hoci len menšinová, na základnom imaní spoločnosti, v ktorej má účasť aj dotknutý verejný obstarávateľ, vylučuje možnosť verejného obstarávateľa vykonávať nad touto spoločnosťou kontrolu obdobnú tej, akú vykonáva nad vlastnými služobnými úradmi (pozri najmä rozsudky z 10. septembra 2009, Sea, C-573/07, Zb. s. I-8127, bod 46, a z 15. októbra 2009, Acoset, C-196/08, Zb.s. I-9913, bod 53).

33 Pokiaľ ide presnejšie o otázku vnútroštátneho súdu, či sa na záväzok Oulun kaupunki, že v prechodnom štvorročnom období bude využívať služby spoločného podniku v oblasti zdravia a vhodných pracovných podmienok, ktoré musí poskytnúť svojim zamestnancom, vzťahujú alebo nevzťahujú pravidlá smernice 2004/18 z dôvodu, že tento záväzok je súčasťou zmluvy o založení spoločného podniku, treba uviesť, že na založenie spoločného podniku verejným obstarávateľom so súkromným hospodárskym subjektom ako také sa nevzťahuje smernica 2004/18. Toto konštatovanie je navyše spomenuté v bode 66 Zelenej knihy Komisie o verejno-súkromných partnerstvách

a práve Spoločenstva v oblasti verejného obstarávania a koncesií [KOM(2004) 327 v konečnom znení].

34 Treba uviesť, ako vyplýva z bodu 69 tejto zelenej knihy, že sa treba ubezpečiť, že kapitálová transakcia nezakrýva v skutočnosti pridelenie zmluvy, ktorú by bolo možné považovať za verejnú zmluvu alebo koncesiu, súkromnému partnerovi. Okrem toho, ako bolo zdôraznené v bode 2.1 uvedeného oznámenia Komisie o výklade, skutočnosť, že súkromný a obstarávateľský subjekt spolupracujú v rámci jedného subjektu so zmiešaným kapitálom, nemôže ospravedlniť nedodržiavanie ustanovení, ktoré sa týkajú verejných zákaziek, keď sa tomuto súkromnému subjektu alebo subjektu so zmiešaným kapitálom zadávajú verejné zákazky (pozri v tomto zmysle rozsudok Acoset, už citovaný, bod 57).

35 Vzhľadom na tieto všeobecné úvahy treba zistiť, či a v akej miere možno smernicu 2004/18 uplatniť vo veci samej.

36 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pokiaľ ide o zmiešanú zmluvu, ktorej rôzne časti navzájom neoddeliteľne súvisia, a teda tvoria neoddeliteľný celok, predmetná zmluva musí byť skúmaná na účely právneho posúdenia jednotne ako celok so zreteľom na pravidlá v oblasti verejného obstarávania a musí byť posudzovaná na základe pravidiel upravujúcich časť, ktorá predstavuje hlavný predmet alebo prevažujúci prvok zmluvy (rozsudok zo 6. mája 2010, Club Hotel Loutraki a i., C-145/08 a C-149/08, Zb. s. I-4165, body 48 a 49, ako aj citovaná judikatúra).

37 Z toho vyplýva, že na účely uplatnenia smernice 2004/18 treba preskúmať, či je časť predstavujúca zdravotnícke služby určené zamestnancom Oulun kaupunki, na ktorú sa v zásade vzťahuje táto smernica, oddeliteľná od tejto zmluvy.

38 V tejto súvislosti je potrebné odkázať na zápisnicu zo zasadnutia mestskej rady Oulun kaupunki z 21. apríla 2008, ktorá uvádza dôvody záväzku tohto mesta, ktorý prevzalo pri založení spoločného podniku. Navyše z vysvetlení, ktoré Oulun kaupunki poskytlo na pojednávaní, vyplýva, že uvedené mesto túto časť zmluvy považuje za neoddeliteľnú z dôvodu, že hodnota záväzku využívať zdravotnícke služby poskytované spoločným podnikom počas prechodného obdobia je súčasťou jeho vecného vkladu, ktorý vložilo do základného imania tohto podniku, a že tento vecný vklad z hospodárskeho hľadiska predstavuje jeho založenie.

39 Treba zdôrazniť, že úmysel zmluvných strán – vyjadrený alebo len predpokladaný – považovať jednotlivé časti tvoriace zmiešanú zmluvu za neoddeliteľné nepostačuje, ale musí sa opierať o objektívne skutočnosti, na základe ktorých možno odôvodniť a opodstatniť potrebu uzavrieť jednorazovú zmluvu.

40 Čo sa týka tvrdenia Oulun kaupunki, podľa ktorého bude situácia zamestnancov obce prevedených na spoločný podnik zaručená prijatým záväzkom, treba uviesť, že takáto záruka mohla byť zaručená aj v rámci zadávacieho konania v súlade so zásadami zákazu diskriminácie a transparentnosti, v ktorom by požiadavka týkajúca sa tejto záruky bola súčasťou podmienok, ktoré na účely zadania zákazky treba dodržať.

41 Čo sa týka tvrdení Oulun kaupunki spočívajúcich v tom, že „súčasná zmluva je výhodná a konkurenčná“ a že na základe uvedeného záväzku „spoločný podnik zahájí svoju činnosť za výhodných podmienok“, je potrebné pripomenúť, že v súlade s judikatúrou Súdneho dvora by zadanie verejnej zákazky podniku so zmiešaným kapitálom bez výberového konania poškodzovalo cieľ voľnej a neskreslenej hospodárskej súťaže a zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že by takýto postup zvýhodnil súkromnú spoločnosť, ktorá má účasť na základnom imaní takéhoto podniku, v porovnaní s jej konkurentmi (rozsudok Acoset, už citovaný, bod 56 a citovaná judikatúra). Uvedené

tvrdenia v každom prípade nedovoľujú dospieť k záveru, že časť zodpovedajúca zdravotníckym službám poskytovaným zamestnancom mesta Oulun kaupunki je neoddeliteľná od zvyšku zmluvy.

42 Navyše treba konštatovať, že údajné, avšak nedokázané zahrnutie hodnoty záväzku, ktorý prevzalo Oulun kaupunki, do vecného vkladu tohto mesta vloženého do základného imania spoločného podniku, za týchto podmienok predstavuje právny mechanizmus, ktorý takisto nedovoľuje považovať túto časť zmiešanej zmluvy za neoddeliteľnú od tejto zmluvy.

43 Okrem toho, ako tvrdí aj česká vláda a Komisia, skutočnosť, že vo veci samej verejný obstarávateľ vyjadril svoj úmysel vyhlásiť počas prechodného obdobia verejné obstarávanie zdravotníckych služieb, ktoré má poskytovať svojim zamestnancom, takisto predstavuje okolnosť potvrdzujúcu oddeliteľný charakter tejto časti od zvyšku zmiešanej zmluvy.

44 Rovnako skutočnosť, že spoločný podnik funguje od augusta 2008 bez realizácie tejto časti, je dôkazom, že obaja partneri zrejme mohli čeliť prípadnému vplyvu tejto nerealizácie na finančnú situáciu uvedeného podniku, čo je ďalším relevantným dôkazom o oddeliteľnom charaktere tejto časti zmluvy.

45 V dôsledku toho, na rozdiel od okolností, ktoré viedli k vyhláseniu už citovaného rozsudku Loutraki a i., uvedené konštatovania nie sú objektívnym prejavom nevyhnutnosti uzavrieť predmetnú zmiešanú zmluvu s jedným partnerom (pozri v tomto zmysle rozsudok Loutraki a i., už citovaný, bod 53).

46 Keďže je časť zmiešanej zmluvy spočívajúca v záväzku Oulun kaupunki využívať zdravotnícke služby spoločného podniku určené zamestnancom tohto mesta oddeliteľná od tejto zmluvy, vyplýva z toho, že za okolností, o aké ide vo veci samej, sa na túto časť zmluvy vzťahujú relevantné ustanovenia smernice 2004/18.

47 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať, že smernica 2004/18 sa má vykladať v tom zmysle, že ak verejný obstarávateľ uzavrie so súkromnou, od neho nezávislou spoločnosťou zmluvu, ktorej cieľom je založenie spoločného podniku vo forme akciovej spoločnosti na účely poskytovania služieb v oblasti zdravia a vhodných pracovných podmienok, zadanie zákazky uvedeným verejným obstarávateľom týkajúcej sa služieb určených vlastným zamestnancom, ktorej hodnota prekračuje prah stanovený touto smernicou a ktorá je oddeliteľná od zmluvy zakladajúcej túto spoločnosť, sa musí uskutočniť v súlade s ustanoveniami tejto smernice, ktoré sa uplatňujú na služby patriace do jej prílohy II B.

O trovách

48 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na

dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby sa má vykladať v tom zmysle, že ak verejný obstarávateľ uzavrie so súkromnou, od neho nezávislou spoločnosťou zmluvu, ktorej cieľom je založenie spoločného podniku vo forme akciovej spoločnosti na účely poskytovania služieb v oblasti zdravia a vhodných pracovných podmienok, zadanie zákazky uvedeným verejným obstarávateľom týkajúce sa služieb určených vlastným zamestnancom, ktorej hodnota prekračuje prah stanovený touto smernicou a ktorá je oddeliteľná od zmluvy zakladajúcej túto spoločnosť, sa musí uskutočniť v súlade s ustanoveniami tejto smernice, ktoré sa uplatňujú na služby patriace do jej prílohy II B.

Podpisy